The Greek Review of Social Research

Vol 4 (1970)

4-5

Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom

Ειρήνη Κορρέ

doi: [10.12681/grsr.518](https://doi.org/10.12681/grsr.518)

Copyright © 1970, Ειρήνη Κορρέ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Koppé E. (1970). Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom. *The Greek Review of Social Research*, 4, 275-276. <https://doi.org/10.12681/grsr.518>

ήδη και εις τὴν ἐποχὴν τὸν Βυζαντίου «τὴν ἀπρόσωπον τάντιν τῆς κοινοβιακῆς ἐξισοπεδωσῶς τῶν πιστῶν», ἐνῶ «αἱ νοελλήνικαι κοινότητες (...) ἦσαν κοινοπραξίαι στρατευομένων» (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, «Κοινωνιολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ», *Ἐπιθεώρησις Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν*, τεύχος 2-3, σσ. 81-2). Καὶ ὅταν ὁ συγγραφεὺς προτείνει νὰ ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν χώραν μας καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς οἰκονομίας τοῦ πνεύματος τοῦ κοινοτισμοῦ, διὰ τῆς Συμμετοχῆς (σ. 205), ἐνθυμούμεθα πάλιν τὸν κ. Τσάκωνα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἑτη τονίζει ὅτι «ὁ Νεοελληνικὸς κόσμος μόνον διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ εἰς τὴν παράδοσιν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὁμαλήν τάξιν». (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, *Προβλήματα Ἑλληνικότητος*, (κείμενα δημοσιευθέντα περιοδικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν), Ἀθήναι 1970, σ. 32).

Π. Α. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Διοίκησις, ὑπὸ Χρίστου Κ. Μιχαλοῦ, ἔκδοσις Gutenberg, Ἀθήναι 1969.

Κάτι περισσότερο ἀπὸ μία ἀπλὴ παρουσίασις βιβλίου δὴ ἤθελα νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ σημεῖωμά. Καὶ τοῦτο διότι παλαιὰ ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συνθέσω μίαν κάπως ἐκτενὴ μελέτην περὶ γραφειοκρατίας, παρακινούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ ταλαιπωριῶν τὰς ὁποίας μὴ προσέφεραν ὥριμον ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀνεύρου λοιπὸν διὰ τὴν οἰκονομικὴν βιβλιοθήκην τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χρ. Μιχαλοῦ *Ἡ Διοίκησις*, προτιθέμενος νὰ τὸ χρησιμοποιήσω ὡς βιβλιογραφικὸν βοήθημα. Μετὰ τὰς πρώτας σελίδας ὅμως ἀνέλθωμεν ἐν μεγάλῃ ἡν χαρὰν εἰς τὴ μελέτη «περὶ γραφειοκρατίας» εἰς ἣν ἦδη γραφῶ, καὶ μάλιστα ὅπως τὴν ἐνδιερευνοῦμεν ἐνδὲς: Μελέτη «κατὰ γραφειοκρατίας». Τοῦτο πιστεύω ὅτι δικαιολογεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν με τὸν ὁποῖον παρουσιάσθω τὴν *Διοίκησιν*.

Ἡ καλύτερα παρουσιάσις τοῦ βιβλίου θὰ ἦτο ἡ ἀντιγραφή του. Καὶ τοῦτο διότι εἰναι τὸσον συμπετυκνωμένη ἡ οὐσία, ὥστε περαιτέρω συμπύκνωσις δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Ἀντ' αὐτοῦ, ἀποφασίζω μόνον: «...Ἀμερίτιον εἰς περὶ Διοικήσεως μελέται. Πάσχυον ὅμως ὅλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐλάττωμα: τὴν καταπρίνῃν εἰς τὰς θεωρίας. Φυσικὰ ἀπαράσιτοι ὁ ὁρισμός. Καὶ αἱ ἀναλύσεις. Καὶ αἱ τοποθετήσεις. Εἰς τὸν κυκλῶνα τὸν, ὅμως, καταποντίζεται, συχνὰ, ἡ οὐσία...»

Ἀκολουθεῖ μία γλαφυρὰ ἱστορικὴ ἀνάλυσις τῆς διοικήσεως καὶ τῆς σταμίας ἀεὶ φθίνουσας, τῆς γραφειοκρατίας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐντέλειαν.

Ἀνακαλύπτωμεν ἐν συνεχείᾳ, μαζὶ με τὸν συγγραφέα, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πάντοτε ἐν:

«...Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσις ἐβάρυνε, κυρίως, εἰς τῆς ποιότητος. Ἐδῶ ἐγκυτεται καὶ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς κακοδιαμονίας, εἰς τὴν ὁποίαν περιήχθη ἡ Διοίκησις...» «...Καὶ ἐξ ἄλλου,

ἡ ἀξίωσις τοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ δικαία ἀμερόληπτος, ταχέια καὶ θετικὴ ἱκανοποίησις τῶν ὑποθέσεων του, αἱ ὁποῖαι, εἴτε ἥθικοι, εἴτε οἰκονομικοὶ ἐνδιαφέροντος, εἶναι, πάντως, σημαντικαὶ διὰ τὴν ζῶην. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ οἰαδήποτε ἐπιείκεια εἰς τὴν στελέχωνσιν τὴν Διοίκησιν καθίσταται αὐτομάτως σκληρότης ἐναντίον τοῦ Λαοῦ... Ἐτοῖς ἐρχεται εἰς τὴν σκένιν ἐκείνη ἡ μεγίστη παρατηρητικότητος κρίσις τοῦ Σοπενγάουερ, κατὰ τὴν ὁποίαν «Ἡ ἐμφυτὸς ἱκανότης δύναται, σχεδόν, νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν ἑλλειψιν μορφώσεως. Ἀλλὰ καμμία πνευματικὴ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ἐμφυτοῦ ἱκανότητος...»

Προχωρῶ κάπως ταχύτερον, ἀριθμῶν τοὺς τίτλους τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ κέντρον βάρους τοῦ βιβλίου: «Ἀντικεινικὴ νοοτροπία», «Ἀναξιοπιστος», «Ἐνοχος λοιπὸν», «Νομοθετικὸς λαβύρινθος (περὶ αὐτοῦ πλέον!)», «Ἡ παράδοσις», «Παγκόσμιον τὸ πρόβλημα», «Ἡ ἑλληνικὴ εἰκὼν», «Ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς», «Τεράστιον ἱστορικὸν ἔργον», «Αἰρίζεται κακοδιαμονία», «Τὸ ρουφῆτο», «Ἡ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν», «Ἡ γραφειοκρατία».

Σταυροῦντο πάλιν:

«...Ἐξαιρετοῦ, ὁλόνεν καὶ περισσότερον, ὁ μηχανισμὸς τῆς γραφειοκρατίας. Ὁ πολὺς αὐτῆς ἡπλότης μὲ σταθερὰς ἐπεκτατικὴν δύναμιν. Καὶ περισφιγγε με προποσιν παραληκτικὴν δύναμιν ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως...»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ διήγημα *Ὁ κῆριος Ἀποσταλάτης τοῦ Ζαχαρία Παπαντωνίου*:

«...Ὁ κ. Τυμπατάρχης μπινοῖστας τὸ γραφεῖο τὸν βόρκε μέσα τὸν λαμπρὸ ἥλιον νὰ τὸν ἐσταῖν τῆς ἀναφορῆς, τῆς υπογραφῆς καὶ τῆς ἀναβολῆς... Τρέμουν τὴν ἱπογραφή του. Ὁ τελευταῖος γραμμῆς τῆς ἐπαρχίας τὸν νοιθεῖ. Ὁ πῶ δυνατόι πολυτελεῖται ἔχουν τὴν ἀνάγκη του καὶ τὸν κολακεύουν. Ὁ Ὑπουργὸς ὁ ἴδιος εἶναι μελιστάλακτος μαζὶ τοῦ ἀπ' τὸν φόβου μὴτος τοῦ καταφέρει καμμία σιγαλὴ γραφειοκρατικὴ μαχαίρι, τέτοιος ποὺ εἶναι, ἡσυχος σὰν βαθὺ ποτάμι, ἄμυλτος σὰν πηγάδι, κύτοχος τῆς Ὑπηρεσίας, μοναδικὸς γὰρ λύσεις καὶ περιπλοκές... Ὁ ἄκελοι. Νὰ τοὺς ἀνοίγῃ! Νὰ τοὺς διαβάξῃ!... νὰ περιμένουν τὸ νῆμα του... Ἀπειρεὺς ὑποθέσεις νὰ σταματοῦν ἐκεῖ καὶ νὰ ὀριζοῦνται ἀργά, σὰν τὰ φρούτα στὸν ἥλιον... Ἡ εὐτυχία τῆς ἀναβολῆς...»

«Ὁ ἥλιος χύνεται τόσο ἡδονικά στους φακέλους καὶ στοὺς κώδικας, ποὺ ὁ Τυμπατάρχης ἐνοιοῦσε νὰ τὸν κυριεῖ ἀκράτητο συναίσθημα παντοδυναμίας.» Ἐκεῖνο τὸ πρῶτ' ἐπὶ τῇ ἀντιγραφῇ τοῦ γροπῶν, ἐμαυτοῦσε δὴ χρῆσιμα ἐργα ὁδοποιίας, εἰς «βόδιν» τὸν κλητῆρα, ὅρισε ἕνα γραφεῖα, καὶ, ὅταν πῆγε γὰρ εἰσῆλθον στὸν Ὑπουργό, τοῦ ἀναποδογύρισε δὴ σπουδαίατα νομοσχέδια, ποὺ εἶχε σχεδιάσει, ἐπειδὴ τὸν τρώμαζε με τὴν χρονολογία, τὰ ἄρθρα καὶ τὰ νοῦμερα, ποὺ

ἐβγαλε μέσα ἀπὸ τὰ χίλια συρταράκια τῆς μνήμης του. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐνοιοῦσε τόσο πολὺ πὺς εἶναι ἀπαιτητός. Συνεχίζω ἀριθμῶν τίτλους κεφαλαίων: «Γραφειοκρατικὴ τυραννία», «Ὁ συγκεντρωτισμός», «Διὰ τὸν ἐντυπωσμένων», «Ἡ Εὐκόλος Ὑπηρεσία», «Αἱ συμβουλευτικὰ ἐπιτροπὰν», «Ἡ Διοδικασία [μία παρένθεσις: ὁ σκοπὸς ἀμύζει τὰ μέσα, ἐπ' ὅσον, ὅμως, τὰ μέσα δὲν σπιλάνουν τὸ σκοπόν: αὐτὸ εἶναι τὸ πλῆρες διάγραμμα γνωστὸ τὰ γματός τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας: ἡ ἀπέραντη ὁμος διαδικασία (μέσον) σπιλῶναι τὸν σκοπὸν (εὐρύθμος λειτουργία τοῦ Κράτους) διότι ἐν ὀνόματι τῆς (τῆς διαδικασίας) ταλαιπωροῦνται τὸσον οἱ πολῖται ὅσον καὶ τὸ Κράτος], «Ἡ πολυνομία», «Οἱ ἐπιστήμονες», «Ἡ ἀναδιοργάνωσις», «Παρεξήγησις τοῦ μύχου», «Ὁ Τσάρτσιλ ἐξηγῇ», «Πραγματικὴ εἰσβολή», «Αἱ ἀρμοδιότητες», «Ἀνάγκη συντονισμοῦ», «Νέοι στόχοι, νέες ἐλπίδες».

Ἐνα ἀκόμη αὐτοῦτον τίτλη τοῦ βιβλίου ἐπιτρέψατέ μου νὰ παραθέσω:

«Ὁ Τσάρτσιλ... ἐδίδακεν ὅτι ἡ ἐργασία γραφεῖου δὲν εἶναι ἐργασία ἀποθήρας. Καὶ συνεπὲς δὲν ἐνδιαφέρουν οἱ ὄρες ἀλλὰ τὸ ἔργον. Φυσικά, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχουν καὶ λόγοι συντρέχοντες εἰς τὴν τυποποίησιν τῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ... «καὶ δὲν εἶναι, ἐπίσης, ἐπιτετραμμένον τὸ κριτήριον [τοῦ χρόνου] διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὴν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν του καὶ ἐντέλεθρον διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ οὐσιαστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρὸς τὸν πολίτην, νὰ ἐγκυτεται μόνον εἰς τὴν διάρκειαν καθηλῶσεως τοῦ εἰς τὸ γραφεῖον... Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως βλαπτικὴ εἶναι ἡ τοιαύτη μορφή ἐργασίας. Ὅστις εἶς μαρμαρὸν νυχτῆς καὶ εἰς ἐξασθένειαν βιολογικὴν. Καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις ἀποβαίνει πολλὰ πλῆ...»

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Μιχαλοῦ διακατέχεται ἀπὸ δύο ἀρχάς: ἡ μία ἐκφράζεται ρητῶς, εἶναι ἡ πρώτη πρότασις τοῦ προλόγου, «Ἡ διοικητικὴ μεταρρυθμισις, με λογικὴν ἀξιολόγησιν, προβαίνει εἰς πᾶσις ἐθνικῆς ἀναπύσεως», ἡ δευτέρα ἀρχὴ εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ρητόν: «Ὅκ ἐν τῷ πολὺ τὸ εὐ ἀλλὰ ἐν τῷ εὐ τὸ πολὺ».

Μία διαπίστωσις καὶ μία εὐχὴ, ἀντὶ συγγραμμάτων πρὸς τὸν συγγραφέα: Μὲς εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου εὐρίσκεις κανεὶς πολλὰς ἐμπειρίας, προσωπικὰς καὶ γνωστὰς τὸν προσώπων. Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις, Ἀυτοῖα. Καὶ ἡ εὐχὴ, τὴν ὁποῖαν μοιραζόμεθα με τὸν συγγραφέα πολλοὶ Ἑλλήνες: νὰ παραμείνῃ ὅσον ἱστορία ἡ περιγραφὴ τῆς τῆς *Διοικήσεως* κατάστασις. Τότε ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου δὲ ἔχῃ ἐπιτευχθῇ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίου σκοπός.

Γ. Θ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

Ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόθεσιν συνοπτικῆς παρουσιάσεως τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ἀκολουθεῖν ἔδωκεν ἡ μελέτη τῆς βιβλιογραφίας εἰς τὰ πλαίσια ἐρεῖνης ἡ ὁποία διεξάγεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Κοινο-

νικὸν Ἑρευνῶν με θέμα «Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων».

Τὰ βιβλία αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς ἐρεῖνας καὶ θεωρίας ἐπὶ τὸν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν μελέτην καὶ κριτικὴν τῶν περιοχομένων τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν τῶν περιοχῶν εἰς τὰς ὁποίας διεξήχθησαν αἱ ἐρευναι, εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μεθόδων μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σωφρονιστικῶν καὶ θεραπευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰ ὁποία οἱ ἀνήλικοι αὐτοὶ προσάγονται.

Juvenile Offenders before the Courts, ὑπὸ Max Grünhut, Oxford Clarendon Press, 1956.

Λειτουργία τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ. Τρόπος μεταχειρίσεως τῶν προσαγομένων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων κατὰ ἀδικήματα, φύλον, ἡλικίαν καὶ περίοχον κατὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον. Ἀποτελεσματικότης τῶν λαμβανομένων ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων σωφρονιστικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων. Κριτικὴ τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν καὶ συσχετίσεις αὐτῶν μετὰ τὴν κοινωνικὴν δομὴν ἑκάστης περιοχῆς, τὰς στάσεις τῶν κατοικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας.

The Young Delinquent, ὑπὸ Sir Cyril Burt, University of London Press.

Μελέτη 197 περιπτώσεων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν (123 ἀγορίων, 74 κοριτσιῶν) εἰς περίοδον 10 ἐτῶν. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἐκ 450 μαθητῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως μετὰ τὸν ἐν λόγω ἐγκληματία.

Μέθοδος: Διερεῦνσις τῆς κληρονομικότητος, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἐννοφερῶν, συνηθειῶν, ἱκανότητων καὶ συναισθημάτων τῶν νέων τῶν δύο ομάδων διὰ τὴν ἐξερεῖσιν τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος.

Πόρισμα: Πολλὰ διὰ αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος. Ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος, οἱ τοῦ οἰκογενειακοῦ εὐρέθησαν πολλοὶ σπουδαιότεροι αὐτῶν τοῦ ἐξωοικγενειακοῦ. Ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς οἰκογενείας ἐνεφανίσθη ὀλιγώτερον ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν ἐγκληματικότητα συγκρινομένη μετὰ τὴν ἡθικὴν ὑπόστασιν τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν ἐλλείψιν πειθαρχίας. Αἱ φυσικαὶ ἀνωμαλίες παρουσιάζονται ὀλιγώτερον σημαντικαί διὰ τὴν ἐγκληματικότητα (κατὰ 50% περίπου) τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῶν ἀνηλίκων.

Young Offenders, ὑπὸ A.M. Carr-Saunders, Hermann Mannheim, E.C. Rhodes, Cambridge University Press, 1942.

Περὶ τῆς τῶν κυριωτέρων ἐρευνῶν ἐπὶ τὸν κοινωνικὸν αἰτίων τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος. Περιεχομένων τῶν στατιστικῶν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων εἰς Ἀγγλίαν. Μελέτῃ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος 1.000 νέων τοῦ Λονδίνου καὶ ἱσαριθμῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας, προσαχθέντων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων τὸ ἔτος 1938. Χρησιμοποίησις ομάδων ἐλέγχου ἀποτελουμένων ἀπὸ νέους τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ σχολείου μετὰ τοὺς ἐγκληματίας.

Πόρισμα: Σχέσις μεταξὺ ἐγκληματικότητος καὶ ἀνωμάλου οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, ἥτοι (1) ἀπουσία ἐνὸς ἐκ τῶν γονέων, (2) προστριβὰ γονέων, (3) πολὺ ἀσθερὰ ἢ πολὺ ἐπικεικὴ στάσις γονέων πρὸς τὸν ἀνήλικον, (4) παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὴν οἰκονομίαν, κτλ.

Unraveling Juvenile Delinquency, ὑπὸ Sheldon and Eleanor Glueck, Harvard University Press, 1950.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Revue de Recherches Sociales

Τριμηνιαία ἔκδοσις
τοῦ Ἑθνικοῦ Κέντρου
Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν

*

Ἔτος πρῶτον. Τεύχος 4ον & 5ον
Ἀπρίλιος - Σεπτέμβριος 1970

Διευθυντὴς ὑπεύθυνος κατὰ νόμον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
Καραοῦλ-Λημνίου 26, Φιλοθέη
ὑπεύθυνος ὅλης Σ. Παρασκευά-Σακκά

ὑπεύθυνος τυπογραφείου Π. Ραυτοπούλου
Ἀστρους 142, Κολωνός
στοιχειοθεσία-ἐκτύπσις ΠΑΤΡΙΣ
Κ. Οἰκονομοπούλου, στοιχειοθεσία: Σπ.
Ρίτζος, Χρ. Γκούμας, ἐκτύπσις: Α. Κου-
κούλας, βιβλιοδεσία: Αργ. Ταξιάρχης

ἐπιμέλεια ἔκδοσεως
Ἑφημερίδα Ἑνημερώσεως ΕΚΚΕ

*

ΤΙΜΗ ΔΙΠΛΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 40
Single copies of this issue \$ 5
συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ (4 τεύχη):
διὰ ἰδιώτας δρχ. 80,
διὰ σπουδαστὰς δρχ. 40,
διὰ νομικά πρόσωπα, τραπεζίτας,
ὀργανισμοὺς δρχ. 150,
συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ (4 τεύχη): \$ 8

Κλασσικὴ μελέτη 500 ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν καὶ 500 νομοταγῶν νέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας, πνευματικῆς ἱκανότητος, ἔθνοφυλετικῆς καταγωγῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως μετὰ σκοπὸν (α) τὸν ἐντοπισμὸν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐγκληματιῶν καὶ μὴ καὶ (β) τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἰσχύος παραγόντων γενικῶς παραδεδομένων ὡς ἐγκληματογόνων.

Μέθοδος: Ἰατρικὴ καὶ ψυχιατρικὴ ἐξέτασις τῶν νέων ὡς καὶ μελέτῃ τῆς οἰκογενειακῆς καὶ ἰδιωτικῆς τῶν ζωῆς, σχολικῆς ἐπιδόσεως, σωματικῆς διαπλάσεως, εὐφροίας καὶ προσωπικότητος.

Πόρισμα: Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς νομοταγεῖς, χαρακτηρίζονται: (1) ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς διαπλάσεως ὡς μεσομορφικοῦ τύπου (μυῖνες, γεροί), (2) ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοσυγκρασίας, ἐνεργητικοί, ἀνίσχυοι, ἐνστικτώδεις, ἐξωστρεφεῖς, μαθητικοί καὶ συχνὰ σαδιστικοί, (3) ἀπὸ ἀπόψεως στάσεων, ἔθρικοι, μνησικακοί, φιλόποιοι, ἀπειρητικοί, πείσμονες, ἀνυπότακτοι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐχθροὶ τῆς συμβατικότητος, (4) ψυχολογικῶς τεῖνοντες εἰς ἄμεσον καὶ συγκερκερμένην παρὰ συμβολικὴν πνευματικὴν ἑκφρασίν καὶ ὀλιγώτερον μεθοδικὸν χειρισμὸν τῶν προβλημάτων, (5) τὸ οἰκογενειακὸν τῶν περιβάλλον εἶναι (α) μάλλον ἀσταθές, (β) χαμηλῆς ἡθικῆς στάθμης, (γ) οἱ γονεῖς τὸν δὲν δεικνύουσ ἐπαρκὴ στοργὴν καὶ κατανόησιν πρὸς αὐτοὺς.

The Young Delinquent in his Social Setting, ὑπὸ Thomas Ferguson, Oxford University Press, 1952.

Μελέτη περιπτώσεων νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐμφανιζομένης εἰς 3 ομάδας νέων: (1) 1.349 ἀγορίων τὰ ὁποία διέκοψαν τὴν φοίτησιν εἰς τὰ σχολεῖον εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, (2) 489 σωματικῶς ἀναπύον νέων καὶ (3) 351 πνευματικῶς καθυστερημένων νέων. Συσχέτισις τῆς ἐμφανιζομένης μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν ἐγκληματικότητος, μετὰ τὸν ἀριθμὸν παραγόντων, ἥτοι οἰκίας συνήθως, οἰκογενειακὴν κατάσταση, σχολικὴν ἐπίδοσιν, ἐξωσχολικὴν ἐργασίαν, φυσικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνηλίκων, κτλ. Συγκρίσις παραγόντων τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ταξινομήσις αὐτῶν κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος.

Πόρισμα: (1) Ἐκ τῆς πρώτης ομάδος τῶν ἀγορίων ἐκείνοι μετὰ τὴν χαμηλότεραν σχολικὴν ἐπίδοσιν ἐνεφανίσθησαν περισσότερο καὶ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι. Αὐτὸ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐξερέσεως ἱκανοποιητικῆς ἐργασίας καὶ παραμονῆς εἰς αὐτήν. (2) Ἡ παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον τοῦ ἀνήλικου καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς κακοῦ γονέως ἐνεφανίσθησαν ὡς σημαντικοὶ παράγοντες. (3) Μεταξὺ τῶν πνευματικῶς καθυστερημένων νέων τὸ ποσοστὸν ἐγκληματικότητος καὶ ὑποτροπῆς ἐνεφανίσθη μεγαλύτερον.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΡΡΕ